

Posudek bakalářské eseje

Michaela Dvořáková-Kopišťová „**Perspektivy využití fotografie v muzejní praxi na příkladu Městského muzea a knihovny Čáslav**“

Praha: FHS UK, 2010

1) Problém vlastního vymezení tématu a smyslu práce

Téma bakalářské práce si autorka postupně vymezila sama. Přivedl ji k němu dlouhodobý zájem o problematiku muzeí spolu s praktickými zkušenostmi, které získala jako kurátorka výstav a muzejní pracovnice v uvedené konkrétní kulturní instituci, totiž v Městském muzeu a knihovně Čáslav. V dosud relativně málo zpracované oblasti fungování fotografie v muzeích, a to jednak jako sbírkového předmětu a jednak jako badatelského a výstavního prostředku, se pokusila provést počáteční systematické ohledání. Zvládla jednak základní rešerši existující literatury, v konkrétních podmínkách ověřila současné metody nakládání s fotografií a pokusila se i prostřednictvím dotazníkového šetření odhalit něco z povahy aktuálního vztahu k této nové muzejní položce.

2) Otázka metodičnosti přístupu

Práce postupuje přiměřeně metodicky. Její stěžejní část tvoří hermeneutika textů dotýkajících se sledovaného problému, v praktické části je doplněna dotazníkovým šetřením. Po nezbytné rekapitulaci dějin fotografie vymezuje adekvátně k obsahu práce především proměny funkce fotografie ústící do jejich současného bohatého rozrůznění a dále připomíná instalování fotografie v domácím prostředí, především okolnosti rané výstavní a sbírkové praxe. Logické je také zařazení kapitoly o historii čáslavského muzea a o současném uspořádání jeho sbírkových fondů. Nejhodnotnější část práce představují kapitoly 4 až 7, ve kterých se autorka věnuje velmi pečlivému rozboru rozšiřování sbírek, podmínek ochrany exponátů a využití fotografických exponátů, přičemž má právě jedinečnou možnost srovnávat obecné, teoretické myšlenky a stávající praxi v konkrétní muzejní instituci. V pojetí bakalářské práce je podle mého názoru větším přínosem schopnost správně popsat a analyzovat konkrétní situaci dané instituce – Městského muzea a knihovny Čáslav, než přistoupit k výraznější, a tím pádem někdy i nepodloženější originálním úvahám.

Teoretickou část autorka zakončuje „Slovníkem odborných výrazů z oblasti fotografie“, který je jistě myšlen jako uživatelsky vstřícná pomůcka, ale v rámci celé práce se podle mne jedná o položku výrazně zbytnou. Naopak připojené dotazníkové šetření týkající se možností využití fotografického fondu čáslavského muzea je součástí rozhodně důležitou. Ukazuje, že si tento druh vědecké práce autorka patřičně osvojila a že bude schopná ve své další praxi nové teoretické úvahy empiricky podepřít.

3) Věcné poznámky

V uspořádání jednotlivých kapitol je práce logicky členěna. Jako pozitivní výsledek práce vidím řadu konkrétních doporučení, které vyplývají ze závěrů práce a které by neměly zůstat nevyslyšeny. Neodhalil jsem žádné prohřešky ve formálních náležitostech práce.

4) *Hodnota pramenů a poznámkového aparátu*

Potřebná literatura je vybrána v přiměřeném rozsahu a potřebném zaměření. Jedná se o publikace věnující se dějinám fotografie světové i domácí (Anděl, Birgus, Drosteová, Mrázková, Scheufler), teorii a filozofii fotografie (Flusser, Ledvinka, Šmok – Pecák – Tausk, Pecka), o literaturu poskytující dnes klasická sociologická doporučení (Disman, Hendl, Surynek – Komárková – Kašparová) a o muzejnickou literaturu, ať už obecnou (Žalman) nebo speciální, zaměřenou na muzejní práci s fotografií (Zikmund, Birgus – Číp – Heller, Daneš – Krejčí – Večeřa). Řada materiálů byla dostupná jako internetový soubor, důležitou složku tvoří interní materiály zmíněného muzea.

Literatura je zapsána bibliograficky správným způsobem (údajem navíc je číslo ISBN), u internetových zdrojů je uváděno datum expirace.

Poznámkový aparát je užíván technicky správně, buď pro rozšiřující myšlenky, nebo pro odkazy na literaturu.

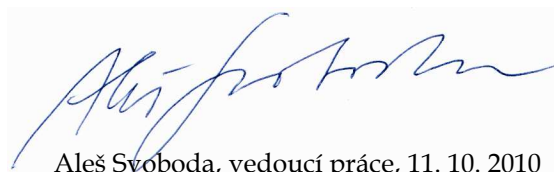
5) *Jazyková stránka práce*

Po jazykové stránce nevykazuje práce vážné nedostatky, gramatické výhrady jsou v úrovni pečlivější redakční přípravy (tématické-tematické, chyby v interpunkci souvětí atd.), je psána patřičně odborným jazykem. Formulace jsou adekvátní a srozumitelné.

6) *Závěrečné hodnocení*

Mohlo by se zdát, že fotografie, jako nejstarší představitel nových médií, má již v muzejní praxi pevné místo. Autorčina práce nás však upozorňuje na existující stereotypní zdrženlivost, kvůli které jednak není dosud věnována fotografickým exponátům potřebná péče, jednak nedochází k jejímu častému a plnohodnotnému využití. V závěrečném zhodnocení musím zdůraznit dvě okolnosti. Jednak samostatnost práce autorky, důslednost v postupném rozvíjení tématu, který spojila s vlastním odborným růstem, a dále osobní angažovanost v muzejní a kulturní sféře obecně. Práce vykazuje dostatečnou metodičnost, je napsána patřičně odborným jazykem, správně nakládá s literaturou a je neustále vedena snahou zhodnotit teoretický přístup návrhy praktických řešení.

Práci navrhuji k obhajobě, moje **hodnocení je velmi pěkná 2, tedy velmi dobře**. Ve vlastní práci podle mého názoru autorka prokázala schopnost soustředěné vědecké práce, možné kritické námitky se mohou týkat rozsahu, hloubky a důslednosti zkoumání. Pokud by ovšem byla autorka schopná předvést i zdařilou obhajobu, nevylučuji i lepší hodnocení.

Aleš Svoboda, vedoucí práce, 11. 10. 2010